

1383**USTAWA**

z dnia 6 września 2001 r.

o zmianie ustawy o zawodzie lekarza oraz o zmianie innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 1997 r. Nr 28, poz. 152 i Nr 88, poz. 554, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 60, poz. 636 i Nr 64, poz. 729, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 60, poz. 698, Nr 94, poz. 1037 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 89, poz. 969, Nr 113, poz. 1207 i Nr 126, poz. 1382) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2a.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Osoba będąca obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej może wykonywać zawód lekarza stomatologa na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli posiada kwalifikacje potwierdzone odpowiednim dokumentem, o którym mowa w art. 6b.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Okręgowa rada lekarska przyznaje, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 5a, prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa osobie, która:

1) jest obywatelem polskim lub obywatelem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

2) posiada:

a) dyplom lekarza lub lekarza stomatologa wydany przez polską szkołę wyższą, lub

b) dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza lub lekarza stomatologa, wydane przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 6b, lub

c) dyplom lekarza lub lekarza stomatologa wydany przez inne państwo niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, pod warunkiem że dyplom został uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równorzędny zgodnie z odrębnymi przepisami,

3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych,

4) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie zawodu lekarza lub lekarza stomatologa,

5) wykazuje nienaganną postawę etyczną.

2. Lekarzowi będącemu obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej spełniającemu warunki, o których mowa w ust. 1, okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa, jeżeli:

1) przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, że posiada na terenie tego państwa prawo do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza stomatologa, które nie zostało zawieszono ani którego nie został pozbawiony, oraz że nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia albo zawieszenia prawa do wykonywania zawodu,

2) złoży oświadczenie, że władza językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza stomatologa.

3. Lekarzowi lub lekarzowi stomatologowi, który spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a) lub c) oraz pkt 3—5, okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa, jeżeli ponadto:

1) odbył staż podyplomowy oraz

2) złożył z wynikiem pozytywnym państwowy egzamin kończący staż podyplomowy.

4. W celu odbycia stażu podyplomowego i złożenia egzaminu kończącego staż, o których mowa w ust. 3, okręgowa rada lekarska przyznaje lekarzowi, lekarzowi stomatologowi ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza albo ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa.

5. Zakres znajomości języka polskiego w mowie i piśmie konieczny do wykony-

wania zawodu lekarza, lekarza stomatologa określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, uwzględniając w szczególności zakres uprawnień zawodowych określonych w art. 2.”;

3) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa lekarzowi będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niespełniającemu wymagań określonych w art. 5 ust. 1 pkt 2, ale:

1) posiadającemu dokument poświadczający formalne kwalifikacje lekarza lub lekarza stomatologa, świadczący o rozpoczęciu kształcenia przed:

a) 1 stycznia 1995 r. w Austrii, Finlandii i Szwecji,

b) 3 kwietnia 1992 r. w Niemieckiej Republice Demokratycznej, pod warunkiem że dokument uprawnia do wykonywania zawodu lekarza na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający tego rodzaju kwalifikacje przyznany przez odpowiednie władze Republiki Federalnej Niemiec,

c) 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii lub Portugalii,

d) 1 stycznia 1981 r. w Grecji,

e) 20 grudnia 1976 r. w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej

oraz zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze danego państwa członkowskiego potwierdzające, że lekarz ten wykonywał zawód przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat poprzedzających wydanie zaświadczenia, albo

2) posiadającemu zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, potwierdzające, że posiadany przez niego dokument poświadczający formalne kwalifikacje został wydany po uzyskaniu odpowiedniego wykształcenia niezbędnego do wykonywania zawodu i jest w tym państwie uznawany za odpowiadający dokumentom poświadczającym kwalifikacje wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 6b.

2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, mogą być przedstawiane w ciągu 12 miesięcy od daty ich wydania.

3. Lekarz będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, posiadający dyplom lub dokument wymieniony w wykazie, o którym mowa w art. 6b, ale nieposiadający prawa wykonywania zawodu, uzyskuje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa po spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3—5 i ust. 3.”;

4) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. W celu uzyskania prawa wykonywania zawodu, lekarz lub lekarz stomatolog przedstawia okręgowej radzie lekarskiej, na obszarze której zamierza wykonywać zawód, odpowiednie dokumenty stwierdzające spełnienie wymagań określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2, 4 i 5 oraz w ust. 2, a w przypadku, jeżeli lekarzem tym jest osoba, o której mowa w art. 5 ust. 3 — dokumenty stwierdzające odbycie stażu podyplomowego i złożenie egzaminu państwowego, kończącego staż podyplomowy z wynikiem pozytywnym.

2. Lekarz, lekarz stomatolog, o którym mowa w art. 5a ust. 3, poza dyplomem lub dokumentem potwierdzającym formalne kwalifikacje lekarza lub lekarza stomatologa, przedstawia dokumenty określone w art. 5 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 3.

3. W celu uzyskania ograniczonego prawa wykonywania zawodu, lekarz, lekarz stomatolog przedstawia okręgowej radzie lekarskiej, na obszarze której zamierza odbyć staż podyplomowy, dokumenty stwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2 lit. a) lub c) oraz pkt 4 i 5.

4. Poza dokumentami, o których mowa w ust. 1—3, lekarz, lekarz stomatolog składa okręgowej radzie lekarskiej oświadczenie odnoszące się do okoliczności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3.

5. Za wystarczające w stosunku do obywatela innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w zakresie spełnienia wymagań:

1) o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 — uznaje się dokumenty odnoszące się do stanu zdrowia wymagane dla wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa w państwie członkowskim, którego obywatelem jest

lekarz, lekarz stomatolog, lub w państwie członkowskim, z którego lekarz, lekarz stomatolog przybywa; w przypadku gdy dokumenty tego rodzaju nie są wymagane, za wystarczające uważa się dokumenty wydane w tym państwie odnoszące się do stanu zdrowia,

2) o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5 — uznaje się dokumenty wydane przez odpowiednie władze państwa, którego lekarz, lekarz stomatolog jest obywatelem, lub państwa, z którego on przybywa, poświadczające, że obowiązujące w tym państwie wymagania dotyczące postawy etycznej dla podjęcia zawodu lekarza, lekarza stomatologa zostały spełnione; jeżeli w państwie, którego obywatelem jest lub z którego przybywa lekarz, lekarz stomatolog, nie wydaje się dokumentu poświadczającego spełnienie wymagań dotyczących postawy etycznej, za wystarczający uznaje się wyciąg z rejestru skazanych wydany w państwie, którego lekarz, lekarz stomatolog jest obywatelem lub z którego przybywa.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 5, mogą być przedstawiane w ciągu 3 miesięcy od daty ich wydania.

7. Na podstawie złożonych dokumentów i oświadczeń, o których mowa w ust. 1—5, okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa albo ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza albo ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa i wydaje dokument «Prawo wykonywania zawodu lekarza» albo «Prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa» albo «Ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza» albo «Ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa».

8. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów prawa wykonywania zawodu, o których mowa w ust. 7, uwzględniając w szczególności niezbędne dane osobowe lekarza, numer prawa wykonywania zawodu, adnotacje o wpisie do okręgowego rejestru lekarzy oraz dane dotyczące kwalifikacji lekarza.”;

5) dodaje się art. 6a i 6b w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Przyznanie prawa wykonywania zawodu lekarza albo ograniczonego prawa wykonywania zawodu lekarza albo od-

mowa przyznania tego prawa przez okręgową radę lekarską powinna być dokonana niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 3 miesięcy od złożenia wszystkich dokumentów określonych ustawą.

2. Jeżeli okręgowa rada lekarska posiada informacje dotyczące ważnych zdarzeń, które wystąpiły przed podjęciem w Polsce działalności przez obywatela innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i które mogą mieć wpływ na podjęcie lub wykonywanie zawodu lekarza, może poinformować o tych zdarzeniach państwo, którego obywatelstwo cudzoziemiec posiada, lub państwo, z którego cudzoziemiec przybywa, wnosząc o weryfikację tych informacji oraz o zawiadomienie o wszelkich dalszych działaniach, które zostały podjęte w odniesieniu do dokumentów wydanych przez to państwo.

3. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu w przypadku, gdy okręgowa rada lekarska poinformowała o zdarzeniach, o których mowa w ust. 2, do czasu otrzymania odpowiedzi, nie dłużej jednak niż na trzy miesiące.

4. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów lub dokumentów wydanych przez władze państw członkowskich Unii Europejskiej, okręgowa rada lekarska powinna zwrócić się do odpowiednich władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej o potwierdzenie autentyczności dyplomów lub innych dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje, w tym dotyczące specjalizacji, wydanych w tym państwie członkowskim Unii Europejskiej, a także o poświadczenie, że lekarz zamierzający wykonywać zawód w Rzeczypospolitej Polskiej uzyskał pełne wykształcenie zgodne z przepisami obowiązującymi w określonym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 6b. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski», wykaz dyplomów i innych dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje dla wykonywania zawodu lekarza lub lekarza stomatologa przez obywateli innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej, uwzględniając oryginalne i polskie brzmienie nazw dokumentów oraz podmiotów właściwych do ich wydania, wyni-

kające z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.”;

6) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi niebędącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej można przyznać prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa na stałe albo na czas określony, jeżeli spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1 pkt 2—5 i ust. 3 oraz w art. 16c ust. 1.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, można przyznać ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa, jeżeli spełnia warunki określone w art. 5 ust. 1 pkt 2—5.

3. Cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, można przyznać prawo wykonywania zawodu, o którym mowa w ust. 1, 1a i 2, jeżeli ukończył studia medyczne w języku polskim albo jeżeli wykazał znajomość języka polskiego niezbędną do wykonywania zawodu lekarza potwierdzoną egzaminem z języka polskiego.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Egzamin, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza Naczelna Rada Lekarska zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999 i z 2000 r. Nr 29, poz. 358).”,

d) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Opłatę za egzamin, o którym mowa w ust. 3, ponosi osoba zdająca, a wpływy z tego tytułu stanowią przychód Naczelnej Rady Lekarskiej.

8. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za egzamin, o którym mowa w ust. 3.”;

7) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Lekarz o odpowiednio wysokich kwalifikacjach, nieposiadający prawa wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale posiadający to prawo w innym państwie, może brać udział w konsylium lekarskim i wykonywać zabiegi, których potrzeba wynika z tego konsylium, jeżeli:

1) został zaproszony przez lekarza posiadającego prawo wykonywania zawodu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, każdorazowo po uzyskaniu

zgody właściwej okręgowej rady lekarskiej, lub

2) został zaproszony przez lekarza wykonującego zawód w zakładzie opieki zdrowotnej, każdorazowo po uzyskaniu zgody kierownika tego zakładu i właściwej okręgowej rady lekarskiej, lub

3) został zaproszony przez szpital kliniczny lub medyczny instytut naukowo-badawczy, który informuje o tym właściwą okręgową radę lekarską.

2. Lekarz będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej czasowo przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może czasowo wykonywać zawód lekarza, lekarza stomatologa bez konieczności uzyskania prawa wykonywania zawodu lekarza albo prawa wykonywania zawodu lekarza stomatologa, jeżeli każdorazowo przed rozpoczęciem wykonywania zawodu złoży w okręgowej izbie lekarskiej, właściwej ze względu na miejsce wykonywania zawodu:

1) pisemne oświadczenie o zamiarze wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa z podaniem miejsca i czasu jego wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz

2) zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej stwierdzające, że wykonuje zawód lekarza, lekarza stomatologa w tym państwie.

3. Przez czasowe wykonywanie zawodu lekarza należy rozumieć wykonywanie zawodu w sposób ciągły, nie dłużej niż 3 miesiące w okresie roku.

4. Lekarz, o którym mowa w ust. 2, który nie dopełnił obowiązków niezbędnych do czasowego wykonywania zawodu, może udzielać pomocy lekarskiej w przypadkach określonych w art. 30, pod warunkiem iż oświadczenie i zaświadczenie określone w ust. 2 lekarz ten złoży po udzieleniu pomocy lekarskiej, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia jej udzielenia.

5. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może być przedstawiane w ciągu 12 miesięcy od daty jego wydania.

6. Okręgowa rada lekarska wydaje lekarzowi zaświadczenie o spełnieniu przez niego obowiązku złożenia oświadczenia oraz o posiadaniu zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

7. Przepis art. 6a ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

- 8) w art. 10 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do lekarza będącego obywatelem innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 6b, i dotychczas nie uzyskał prawa wykonywania zawodu lekarza albo prawa wykonywania zawodu lekarza stomatologa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 9) w art. 14 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) utraty obywatelstwa polskiego lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli nie nabył równocześnie obywatelstwa innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,”;
- 10) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie „Staż podyplomowy”;
- 11) w art. 15:
- a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:
- „1. Okres stażu podyplomowego lekarza nie może być krótszy niż 12 miesięcy.
2. Okres stażu podyplomowego lekarza stomatologa wynosi 12 miesięcy.
3. Egzamin państwowy kończący staż podyplomowy organizuje i przeprowadza Centrum Egzaminów Medycznych, o którym mowa w art. 19f.”,
- b) dodaje się ust. 3a—3f w brzmieniu:
- „3a. Lekarz odbywający staż podyplomowy wykonuje zawód na podstawie ograniczonego prawa wykonywania zawodu lekarza albo ograniczonego prawa wykonywania zawodu lekarza stomatologa pod nadzorem lekarza posiadającego specjalizację, o której mowa w art. 64 ust. 1, tytuł specjalisty w określonej dziedzinie medycyny albo lekarza stomatologa wykonującego zawód przez okres co najmniej 5 lat, zwanego dalej «opiekunem».
- 3b. Lekarz, o którym mowa w ust. 3a, jest uprawniony do wykonywania zawodu wyłącznie w miejscu odbywania stażu, z zastrzeżeniem art. 30, oraz w sytuacji gdy prowadzi prace badawcze w dziedzinie nauk medycznych pod kierunkiem lekarza posiadającego prawo wykonywania zawodu. Stażysta jest uprawniony w szczególności do:
- 1) przedmiotowego i podmiotowego badania pacjenta oraz udzielania porad lekarskich po konsultacji z opiekunem,
  - 2) wydawania, po konsultacji z opiekunem, zleceń lekarskich,
  - 3) wydawania, po konsultacji z opiekunem, skierowań na badania laboratoryjne oraz inne badania diagnostyczne, z wyjątkiem badań wymagających metod diagnostycznych i leczniczych stwarzających podwyższone ryzyko dla pacjenta,
- 4) samodzielnego stosowania, na zlecenie opiekuna, metod diagnostycznych i leczniczych, których praktyczna umiejętność została potwierdzona przez opiekuna,
- 5) wykonywania wspólnie z opiekunem zabiegów operacyjnych oraz wspólnie stosowania metod leczniczych i diagnostycznych objętych programem stażu,
- 6) prowadzenia, pod nadzorem opiekuna, historii choroby i innej dokumentacji medycznej,
- 7) udzielania informacji o stanie zdrowia pacjenta, po skonsultowaniu z opiekunem treści tych informacji,
- 8) zlecania czynności pielęgnacyjnych,
- 9) w stanach nagłych do doraźnego podania lub zlecenia podania pacjentowi leków, a jeżeli są to leki silnie lub bardzo silnie działające — po zasięgnięciu, w miarę możliwości, opinii jednego lekarza.
- 3c. Lekarz odbywający staż nie jest uprawniony do wystawiania recept oraz wydania opinii i orzeczeń lekarskich.
- 3d. Lekarz, lekarz stomatolog odbywa staż podyplomowy na podstawie umowy o pracę, zawartej na czas określony, w celu przygotowania zawodowego obejmującego realizację programu stażu podyplomowego, z zastrzeżeniem ust. 7a.
- 3e. Cudzoziemiec, niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, któremu udzielono zezwolenia na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo któremu nadano status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, odbywa staż podyplomowy na zasadach obowiązujących obywateli polskich.
- 3f. Cudzoziemiec, niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 3e, może odbyć staż podyplomowy za zgodą ministra właściwego do spraw zdrowia na zasadach określonych w przepisach o odbywaniu studiów i uczestniczeniu w badaniach naukowych i szkoleniach przez osoby niebędące obywatelami polskimi.”,
- c) w ust. 5:
- wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zdrowia”,
- w pkt 1 skreśla się wyrazy „lekarza stomatologa,”

- w pkt 4 wyrazy „art. 5 ust. 1 pkt 5” zastępuje się wyrazami „art. 5 ust. 3 pkt 2”,
- skreśla się pkt 5,
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) wymagania oraz warunki, jakim powinny odpowiadać zakłady opieki zdrowotnej, indywidualne praktyki lekarskie i indywidualne specjalistyczne praktyki lekarskie, w których odbywane są staże podyplomowe, oraz sposób dokonywania oceny realizacji programu stażu przez te podmioty,”
- d) dodaje się ust. 6b i 6c w brzmieniu:
- „6b. Wojewoda sprawuje nadzór nad odbywaniem stażu podyplomowego lekarzy, lekarzy stomatologów oraz w zakresie spełniania przez podmioty prowadzące staż wymagań i warunków, o których mowa w ust. 5 pkt 6.
- 6c. Wojewoda w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 6b, jest uprawniony do:
- 1) wizytacji podmiotu wpisanego na listę, o której mowa w ust. 6,
  - 2) żądania dokumentacji dotyczącej realizacji programu stażu oraz finansowania,
  - 3) żądania wyjaśnień dotyczących realizacji programu stażu przez lekarza,
  - 4) wydawania zaleceń pokontrolnych,
  - 5) przekazywania informacji dotyczących przeprowadzonej kontroli marszałkowi województwa oraz okręgowej izbie lekarskiej,
  - 6) wnioskowania do marszałka województwa o skreślenie podmiotu wpisanego na listę, o której mowa w ust. 6.”
- e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw zdrowia może uznać staż podyplomowy odbyty za granicą za równoważny ze stażem podyplomowym odbytym w kraju, z zastrzeżeniem ust. 9.”
- f) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:
- „9. Staż podyplomowy i egzamin kończący staż podyplomowy albo staż podyplomowy, o ile nie jest wymagany egzamin kończący staż podyplomowy, odbyty w kraju członkowskim Unii Europejskiej przez lekarza będącego obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej lub innego kraju członkowskiego Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw zdrowia uznaje za równoważny ze stażem podyplomowym i egzaminem kończącym staż podyplomowy lub stażem podyplomowym odbytym w kraju, pod warunkiem że staż podyplomowy i egzamin kończący staż podyplomowy albo staż podyplomowy odpowiadają odpowiednio warunkom określonym w ust. 1—3 albo ust. 1 i 2 oraz przepisom wy-
- danym na podstawie ust. 5, z zastrzeżeniem ust. 10.
10. Lekarzowi, obywatelowi Rzeczypospolitej Polskiej, któremu minister właściwy do spraw zdrowia uznał staż podyplomowy, o którym mowa w ust. 9, za równoważny ze stażem odbytym w kraju, okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa, jeżeli spełni warunek określony w art. 5 ust. 3 pkt 2.”;
- 12) dodaje się art. 45a w brzmieniu:
- „Art. 45a. 1. Lekarz zobowiązany jest zgłosić podmiotowi odpowiedzialnemu za wprowadzenie produktu leczniczego na rynek, a w przypadku trudności z ustaleniem podmiotu odpowiedzialnego — Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, niepożądane działanie produktu leczniczego.
2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, lekarz dokonuje pisemnie na formularzu zgłoszenia działania niepożądanego produktu leczniczego.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, sposób zgłaszania niepożądanego działania produktu leczniczego oraz wzór formularza, o którym mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności termin i tryb dokonania zgłoszenia, a także zakres danych podlegających zgłoszeniu, dotyczących identyfikacji pacjenta i produktu leczniczego, a także opisu niepożądanego działania produktu leczniczego.”;
- 13) w art. 50:
- a) w ust. 1 skreśla się pkt 2,
- b) w ust. 2 w pkt 1 skreśla się wyrazy „i 2”,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Do lekarzy będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej czasowo wykonujących zawód lekarza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się odpowiednio art. 54 ust. 1—3, a także przepisy wydane na podstawie art. 50b ust. 3.”
- d) w ust. 4 w pkt 1 wyrazy „ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1”,
- e) w ust. 5a:
- po wyrazie „Lekarz” dodaje się wyrazy „, z wyjątkiem lekarza stomatologa,”
- w pkt 1 wyrazy „ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1”;
- 14) w art. 50a:

- a) w ust. 2 wyrazy „ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1”,
- b) w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1”;
- 15) w art. 50b w ust. 1 wyrazy „ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1”;
- 16) w art. 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Minister właściwy do spraw zdrowia ustali, w drodze rozporządzenia, opłatę za wydanie zezwolenia oraz dokumentów stwierdzających wpis, o którym mowa w art. 50 ust. 1 pkt 3 i ust. 2 pkt 3 oraz w art. 50a ust. 3, uwzględniając w szczególności rodzaj praktyki lekarskiej objętej zezwoleniem oraz liczbę miejsc jej wykonywania.”;
- 17) w art. 52:
- a) w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1”,
- b) w ust. 2 wyrazy „ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1”;
- 18) w art. 57:
- a) w ust. 1 wyrazy „art. 5, art. 7 ust. 1—5” zastępuje się wyrazami „art. 5—7 ust. 1—5”,
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Uchwały, o których mowa w ust. 1, podpisują przewodniczący lub zastępca przewodniczącego i sekretarz okręgowej rady lekarskiej albo prezes lub wiceprezes i sekretarz Naczelnej Rady Lekarskiej.”;
- 19) po art. 57 dodaje się art. 57a w brzmieniu:
- „Art. 57a. 1. Lekarzowi będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej zamierzającemu lub wykonującemu zawód lekarza na stałe lub czasowo na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, niezbędnych informacji w zakresie ogólnych zasad wykonywania zawodu lekarza, z uwzględnieniem przepisów dotyczących ochrony zdrowia udziela podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw zdrowia.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz podmiotów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając szczegółowy zakres informacji niezbędnych do wykonywania zawodu lekarza na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 20) użyte w art. 12 ust. 6, art. 16 ust. 2 i 3, art. 17 ust. 2, art. 18 ust. 2, art. 19 ust. 2, art. 29 ust. 5 i 6, art. 41 ust. 2, art. 45 ust. 3, art. 47 i w art. 50b ust. 3 i 4 w różnych przypadkach wyrazy „Minister Zdrowia i Opieki Społecznej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw zdrowia”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 30, poz. 158, z 1990 r. Nr 20, poz. 120, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 152 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Wojskowa Izba Lekarska ma uprawnienia i obowiązki okręgowej izby lekarskiej i działa na terenie całego kraju.”;
- 2) w art. 4 w ust. 2:
- a) w pkt 1 wyraz „stwierdzanie” zastępuje się wyrazem „przyznawanie”,
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) współdziałanie w sprawach doskonalenia zawodowego lekarzy.”;
- 3) w art. 17 skreśla się ust. 1;
- 4) w art. 25:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa albo ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza, lekarza stomatologa,”
- b) dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a) prowadzi okręgowy rejestr lekarzy,
- 1b) wykonuje zadania i czynności określone w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 3—9 oraz ust. 2 pkt 2—8, 10 i 11.”;
- 5) w art. 35 w ust. 1 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:
- „15) prowadzi Centralny Rejestr Lekarzy Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 6) po rozdziale 8 „Majątek i gospodarka finansowa” dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:
- „Rozdział 8a
- Obowiązki informacyjne
- Art. 61a. 1. W przypadku, jeżeli Naczelna Rada Lekarska lub okręgowe rady lekarskie posiadają informacje dotyczące spraw, które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu lekarza, a w szczególności dotyczące postępowania dyscyplinarnego lub karnego wobec osoby, która zamierza wykonywać lub wykonuje zawód lekarza w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, przekazuje takie informacje odpowiednim władzom tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
2. W przypadku, jeżeli Naczelna Rada Lekarska lub okręgowa rada lekarska otrzyma informacje od odpowiednich władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej o zdarzeniu, które może

mieć wpływ na wykonywanie przez daną osobę zawodu lekarza lub lekarza stomatologa, podejmie odpowiednie działania dla sprawdzenia prawdziwości tych informacji oraz w zależności od ustaleń podejmie postępowanie, o którym mowa w art. 41—57. Właściwa rada poinformuje odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, od których pochodzi informacja, o podjętych środkach w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania informacji.

3. Rady lekarskie zapewniają poufność otrzymanych i przekazanych informacji.

Art. 61b. Naczelna Rada Lekarska i okręgowe rady lekarskie udzielają zainteresowanym lekarzom informacji dotyczących ogólnych zasad wykonywania zawodu, a także zasad etyki zawodowej lekarzy.”;

7) w art. 65 skreśla się ust. 2.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314 oraz z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129 i Nr 111, poz. 1193 i 1194) w art. 4:

1) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W uczelniach medycznych w ramach kursów specjalnych, o których mowa w ust. 2, mogą być prowadzone również kursy szkoleniowe, określone programem specjalizacji odbywanej przez lekarzy, lekarzy stomatologów, farmaceutów oraz inne osoby wykonujące zawód medyczny, określone odrębnymi przepisami.”;

2) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, po zasięgnięciu opinii właściwych naczelnych organów samorządów zawodów medycznych, określi, w drodze rozporządzenia, limit przyjęć na studia w poszczególnych uczelniach medycznych lub uczelniach prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, z uwzględnieniem poszczególnych kierunków i trybów kształcenia, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych uczelni.”

Art. 4. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r.

Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207 i Nr 126, poz. 1382) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 w ust. 1 po wyrazach „w sposób ciągły:” dodaje się wyrazy „konsultantom, o których mowa w art. 66a,”;

2) art. 66a otrzymuje brzmienie:

„Art. 66a. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia może powołać konsultantów krajowych spośród specjalistów z poszczególnych dziedzin medycyny, farmacji oraz innych dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia, do wykonywania zadań opiniodawczych, doradczych i kontrolnych dla organów administracji rządowej, podmiotów tworzących zakłady opieki zdrowotnej oraz kas chorych, a także do prowadzenia nadzoru nad stroną merytoryczną doskonalenia zawodowego lekarzy i lekarzy stomatologów, szkolenia podyplomowego farmaceutów oraz osób wykonujących inne zawody medyczne.

2. W celu realizacji zadań państwa związanych wyłącznie z obronnością kraju w czasie wojny i pokoju, minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może powołać konsultanta krajowego w dziedzinie lub dziedzinach medycyny związanych z realizacją tych zadań.

3. Wojewoda albo właściwi wojewodowie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia mogą powołać konsultanta wojewódzkiego do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, odpowiednio na obszarze województwa albo kilku województw, w dziedzinach określonych w ust. 1.

4. Działalność konsultanta krajowego jest finansowana ze środków ministra właściwego do spraw zdrowia, a w odniesieniu do konsultantów wymienionych w ust. 2 — ze środków Ministra Obrony Narodowej.

5. Działalność konsultanta wojewódzkiego jest finansowana ze środków właściwego wojewody albo ze środków właściwych wojewodów.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, tryb

powoływania konsultantów krajowych i wojewódzkich, ich szczegółowe zadania, a także uprawnienia do udziału w komisjach i zespołach powoływanych w celu realizacji polityki zdrowotnej, sposób finansowania tych zadań, zasady wynagradzania konsultantów oraz zakres współpracy pomiędzy konsultantami i organami, które utworzyły zakłady opieki zdrowotnej, oraz pomiędzy konsultantem krajowym i wojewódzkim.”

Art. 5. 1. Dokumenty „Prawo wykonywania zawodu lekarza”, „Prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa”, „Ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza”, „Ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa” wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność.

2. Do dnia przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej lekarz może wykonywać indywidualną praktykę lekarską, specjalistyczną praktykę lekarską oraz grupową praktykę lekarską, jeżeli wykony-

wał zawód co najmniej przez okres 2 lat od ukończenia stażu podyplomowego.

Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Jednolity tekst ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza zostanie ogłoszony w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Art. 8. Przepisy art. 1 pkt 1—5, pkt 6 lit. a) i b), pkt 7—9, pkt 11 lit. f), pkt 13 lit. a), pkt 16 oraz art. 2 pkt 6 stosuje się do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1384

USTAWA

z dnia 6 września 2001 r.

o chorobach zakaźnych i zakażeniach.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb postępowania w zakresie zapobiegania i zwalczania chorób zakaźnych i zakażeń u ludzi, a w szczególności rozpoznawanie i śledzenie sytuacji epidemiologicznej oraz podejmowanie działań przeciwepidemicznych i zapobiegawczych celem unieszkodliwienia źródła zakażenia i przecięcia dróg szerzenia, w tym również uodpornienie osób wrażliwych na zakażenie.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) badanie diagnostyczne — kliniczne lub laboratoryjne badanie medyczne wykonywane w celu identyfikacji zakażenia lub ustalenia rozpoznania choroby,
- 2) choroby zakaźne — choroby, które zostały wywołane przez drobnoustroje, ich toksyczne produkty, a także przez pasożyty lub inne biologiczne czynniki chorobotwórcze, które ze względu na charakter i sposób szerzenia się stanowią zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi,

- 3) dezynfekcja — niszczenie form wegetatywnych drobnoustrojów za pomocą metod fizycznych, chemicznych lub biologicznych,
- 4) dochodzenie epidemiologiczne — wykrywanie przyczyn, źródeł i mechanizmów szerzenia się choroby,
- 5) epidemia — wystąpienie na danym obszarze zachorowań na chorobę zakaźną w liczbie wyraźnie większej niż w poprzedzającym okresie lub nagłe wystąpienie chorób zakaźnych wcześniej niewystępujących,
- 6) hospitalizacja — umieszczenie zakaźnie chorego lub podejrzanego o chorobę zakaźną w szpitalu w celu diagnozowania, leczenia lub izolacji,
- 7) izolacja — odosobnienie zakaźnie chorego lub podejrzanego o chorobę zakaźną w celu uniemożliwienia przeniesienia zakażenia,
- 8) kwarantanna — odosobnienie osoby zdrowej narażonej na zakażenie w celu wczesnego rozpoznania choroby zakaźnej lub zakażenia,
- 9) lekarz — również lekarza stomatologa,